გაიმართა სსრ კავშირის 52-ე საფეხბურთო ჩემპიონატის 23-ე ტურის შეხვედრები.

„დინამო“ (თბილისი) – „ჩერნომორეცი“ (ოდესა) 0:0

თბილისი. ვ. ი. ლენინის სახელობის „დინამოს“ სტადიონი. 30 აგვისტო

„დინამო“: გაბელია, კეტაშვილი, ცხადაძე, ჭედია, ჩიქოვანი, რევიშვილი, სვანაძე (კერძევაძე, 68), ცვეიბა, ქეცბაია, თედეევი (ნემსაძე, 78), გოგიჩაიშვილი.

„ჩერნომორეცი“: გრიშკო, კუზნეცოვი, შეპელნიცკი, იშჩაკი, ტრეტიაკი, პროციუკი, ციმბალარი, შჩერბაკოვი, ამრეკოვი (სპიცინი, 58), კონდრატიევი, პერეპადენკო (ნიკიფოროვი, 71).

მსაჯი ა. კირილოვი (მოსკოვი).

საკავშირო ჩემპიონატში სულ ახლახან საკმაოდ ხანგრძლივი შესვენება მოეწყო, თბილისის დინამოელებს 3 აგვისტოს შემდეგ კალენდარული მატჩი არ ჰქონიათ, ამ დღეს კი მათ მოსკოვში მარცხი იწვნიეს თავიანთი ადგილობრივი თანაკლუბელებისაგან – 0:1. სამკვირიანი შესვენება უმაღლესი ლიგის გუნდისთვის საკმაო დროა შინაური საქმეების მოსაგვარებლად, თუ ვინ როგორ გამოიყენა ეს ანტრაქტი, ძნელი სათქმელია, ეს კი ცხადია, რომ თბილისის „დინამოს“ ამ პერიოდში სასიკეთო ბევრი არაფერი დამჩნევია, გუნდმა კვლავ დაბალ დონეზე, უხარისხოდ, მოუნდომებლად და ყოველგვარი ენთუზიაზმის გარეშე ჩაატარა საკავშირო ჩემპიონატის ზედიზედ ორი ტურის მეტად მნიშვნელოვანი მატჩები.

ვინ იყვნენ ჩვენი მეტოქეები 22-ე და 23-ე ტურების შეხვედრებში? დუშანბეს „პამირი“ და ოდესის „ჩერნომორეცი“, ე. ი. სწორედ ის გუნდები, რომლებთანაც საკუთარ მინდორზე დინამოელებმა აუცილებლად მოგებები უნდა ივარაუდონ. წინააღმდეგ შემთხვევაში ქულათა იმ გამსვლელ მარაგს, რომელიც ჩვენს გუნდს სჭირდება, ვერავითარ შემთხვევაში ვერ შევაგროვებთ.

ამ ბოლო ორი ტურის მატჩებში თბილისის დინამოელებმა ვერც თავიანთი გეგმები განახორციელეს, ვერც გულშემატკივართა იმედები გაამართლეს, ორი ქულა ორ შეხვედრაში ოდესელებთან და დუშანბელებთან არავითარ შემთხვევაში არ შეიძლება დამაკმაყოფილებელ შედეგად ჩაითვალოს. შესაძლოა, ამ ორმა ქულამ საბოლოოდ გვიშველოს და უმაღლეს ლიგაშიაც შეგვანარჩუნებინოს თავი, მაგრამ ეს მხოლოდ განწირული გუნდისთვისაა სანუგეშო და იმედის მომცემი, ჩვენ კი არ გვინდა განწირულნი ვიყოთ, თბილისის „დინამო“ კვლავ ცუდად თამაშობს, იგი ჯერ კიდევ არ დგას პროგრესის გზაზე. არადა, დრო გადის, უკვე მიზეზებიც უფერულდება და ძალას კარგავს.

თავისი ხანგრძლივი ისტორიის მანძილზე შემუშავებული და საქვეყნოდ გამოჩენილი თვისებებიდან „დინამოს“ თითქმის არაფერი დარჩა. უყურებ ოდესღაც განთქმულ გუნდს და ფიქრობ, ნუთუ ეს ის „დინამოა“, რომლის შემადგენლობაშიც გამოდიოდნენ ჭეშმარიტი ვირტუოზები და შეუდარებელი ოსტატები, ნუთუ ეს ის გუნდია, რომელიც ნახევარი საუკუნე ასე ამშვენებდა საბჭოთა ფეხბურთს! არც ტემპი, არც სისწრაფე, არც აზარტი და ის მეთოთხმეტე ადგილიც, რომელზეც ახლა თბილისის „დინამო“ იმყოფება, სწორედ რომ ზუსტად ასახავს მის სიძლიერეს და კლასს. გასაკვირიც ის არის, რომ დინამოელი ფეხბურთელები არ ცდილობენ გაუმჯობესონ თამაში, მეტი მოინდომონ, მეტი შეძლონ, მატჩის განმავლობაში მათ არა აქვთ აღმასვლის პერიოდები, რა დონეზეც იწყებენ თამაშს, იმ დონეზე ამთავრებენ.

არავინ იფიქროს, რომ მშობლიური გუნდის მიმართ გამოთქმული ეს სიტყვები მარტოოდენ სარედაქციო აზრია. არა, ყველაფერი ეს გვიკარნახა გულშემატკივართა და მაყურებელთა წერილებმა, შენიშვნებმა, ტელეფონის განუწყვეტელმა ზარმა.

მართლაც, რაშია საქმე? ნუთუ თბილისის დინამოელებს მეტი არ შეუძლიათ? ჩვენი ღრმა რწმენით გუნდის პოტენციაში იმდენი ძალა მაინც არის, რომ ცხრილის შუაგულში ვიმყოფებოდეთ და უმაღლესი

ლიგის ზოგიერთ სხვა გუნდს ვჯობნიდეთ. როცა ასეთ კრიტიკულ ვითარებაში შინ „პამირსა“ და „ჩერნომორეცს“ ვერ მოუგებ, რაღა უნდა ჰქნა მეტოქის მინდორზე? არადა, 9 სექტემბერს მოსკოვში ვხვდებით გათამაშების ლიდერსა და ჩემპიონობის უეჭველ პრეტენდენტს „სპარტაკს“...

მთელმა მატჩმა ოდესის „ჩერნომორეცთან“ მაყურებელთა ნერვებზე გადაიარა. დინამოელებს ჰქონდათ გარკვეული უპირატესობა, მთელ რიგ შემთხვევებში იყო მეტოქის კარის აღების რეალური შესაძლებლობა, მაგრამ რახან ეს არ მოხდა, ახლა ლაპარაკიც ზედმეტია, თბილისელებმა მეტოქის დამარცხება ვერ შეძლეს.

თბილისის „დინამო“ კვლავ და კვლავ უძნელესი ამოცანის წინაშე იმყოფება.

დღეს, 11 საათზე, თბილისის „დინამოს“ სტადიონის სააქტო დარბაზში ჩატარდება „დინამოს“ საფეხბურთო კლუბის საბჭოს სხდომა.

სხდომაზე მოწვეულნი არიან რესპუბლიკის საინფორმაციო საშუალებების წარმომადგენლები.

“ლელო” 2.09.1989 წ.